

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 2 augustus 2016 met nummer RvVb/A/1516/1389
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0046/SA

Verzoekende partij	mevrouw Pauline PENNE vertegenwoordigd door advocaat Konstantijn ROELANDT met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Recollettenlei 9
Verwerende partij	de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RUIMTE VLAANDEREN , afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Veerle TOLLENAERE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
Tussenkommende partij	de nv ASPIRAVI vertegenwoordigd door advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 september 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 augustus 2015.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een windpark bestaande uit 4 windturbines met bijhorende middenspanningscabines op de percelen gelegen te Haaltert, gewestweg N45, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummers 1497C, 150, 162D, 1745, 1881A, 653, 658H en 658L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 december 2015 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partij met een beschikking van 25 januari 2016 toelating om in de debatten tussen te komen

2.

De Raad heeft met het arrest van 22 maart 2016 met nummer RvVb/S/1516/0828 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen.

Het arrest van 22 maart 2016 werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 5 april 2016.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 juli 2016.

Advocaat Natasja MARIËN *loco* advocaat Konstantijn ROELANDT voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Klaas DE PAUW *loco* advocaat Veerle TOLLENAERE voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Sophie AERTS *loco* advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST voeren het woord voor de tussenkomende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. VERSNELDE RECHTSPLEGING

1.

Artikel 69, tweede lid van het Procedurebesluit bepaalt dat indien de Raad de bestreden beslissing niet heeft geschorst, de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting moet indienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen. Doet zij dit niet, dan geldt ten aanzien van haar een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting ingediend.

Artikel 72, §1 van het Procedurebesluit stelt dat indien er geen verzoek tot voortzetting werd ingediend, de verzoekende partij binnen een vervaltermijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van de mededeling door de griffier dat de afstand van geding zal worden uitgesproken, kan vragen om te worden gehoord.

2.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 2 juni 2016 gevraagd om te worden gehoord binnen de vijftien dagen na de betekening per aangetekende brief van 18 mei 2016 van bovenstaande mededeling door de griffier.

De verzoekende partij voert de volgende redenen aan met betrekking tot het niet of alleszins niet-tijdig indienen van een verzoek tot voortzetting:

“ ...

Overwegende dat de raadsman van verzoekende partij bij schrijven van 18 mei 2016 kennis heeft genomen van het feit dat het schorsingsarrest op zijn adres zou betekend zijn;

Dat echter na intern onderzoek is gebleken dat niemand op het kantoor, of zelfs in het gebouw, kennis heeft genomen van de aangetekende zending;

Dat de Griffier van de RvVb telefonisch bevestigde dat de verzending is teruggestuurd naar de RvvB.

Dat het aldus duidelijk is dat er geen kennis werd genomen van het arrest en bijgevolg geen voortzetting werd ingediend;

Dat ook niemand van het kantoor heeft kennis genomen van de melding dat er een aangetekend schrijven is aangeboden;

Verzoekende partij wenst dan ook gehoord te worden teneinde te bekomen dat de procedure wordt voortgezet

...”

3.

Er bestaat een algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet - in dit geval een wettelijk vermoeden van afstand van geding - in het geval van overmacht of onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd. Dit houdt in dat een verzoekende partij redenen kan aanvoeren waarom zij geen verzoek tot voortzetting heeft ingediend binnen de voorgeschreven termijn naar aanleiding van de betekening van de verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de zitting van 19 juli 2016 bevestigt de raadsman van de verzoekende partij wat zij in haar brief van 2 juni 2016 heeft verklaard. Zij voegt eraan toe dat er reeds vroeger op het kantoor problemen zijn geweest met de post en de bedeling van afgiftebewijzen van aangetekende zendingen, ook intern, met twee kantoren in eenzelfde gebouw ondergebracht.

De verwerende en de tussenkomenende partij menen dat de aangevoerde redenen geen overmacht vormen.

4.

Overeenkomstig artikel 6 Procedurebesluit wordt de betekening van het arrest waarbij de schorsingsvordering wordt verworpen, met een aangetekende brief, behalve in geval van bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, geacht plaats te vinden op de werkdag die valt na de datum van de poststempel van de aangetekende brief. De datum van aanbieding door de postdiensten geldt, en dus niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later tijdstip. De datum van de poststempel heeft bewijskracht zowel voor de verzending als voor de ontvangst.

Uit het dossier blijkt dat de griffie van de Raad het arrest inzake de schorsingsvordering aan de verzoekende partij heeft betekend met een aangetekende brief van 5 april 2016. In dezelfde brief wordt de verzoekende partij gewezen op de toepassing van artikel 69, tweede lid Procedurebesluit, met name de mogelijkheid om een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging in te dienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen die ingaat na de betekening van deze brief. In de brief wordt ook op het wettelijk vermoeden van afstand van geding gewezen.

5.

Een afschrift van 'e-Tracker' van Bpost, de applicatie van de postdiensten die het mogelijk maakt de zending aan de hand van de unieke code te volgen, bevestigt dat de brief op 6 april 2016 door de postdiensten aangeboden is op het kantooradres van de raadsman van de verzoekende partij. Uit dit document blijkt eveneens dat de zending in kwestie vanaf 7 april 2016 beschikbaar was in een afhaalpunt, maar dat de verzoekende partij deze niet heeft afgehaald. Deze brief werd dan ook als "niet afgehaald" teruggezonden naar de Raad.

De verzoekende partij betwist op zich niet dat het arrest inzake de schorsingsvordering met de uitnodiging tot het voortzetten van de procedure werd verzonden met de aangetekende brief van 5 april 2016 en dat deze betekening gebeurde op het adres van haar raadsman waar zij woonplaats keuze had gedaan (artikel 7, §2 Procedurebesluit). Zij stelt enkel dat zij door de postdiensten geen kennisgeving heeft ontvangen van deze betekening.

6.

De verzoekende partij voert geen aanvaardbare elementen aan ter verantwoording voor het niet indienen van een verzoek tot voortzetting.

'Dat niemand van het kantoor heeft kennis genomen van de melding dat er een aangetekend schrijven is aangeboden' is een loutere bewering van de verzoekende partij die wordt tegengesproken door de stukken van het dossier. De aanbieding door de postdiensten is immers bewezen door het 'e-trackingsysteem'.

Het beweerd niet goed werken van de postdiensten of de postbedeling intern in het kantoor kan niet als overmachtsituatie beschouwd worden aangezien de verzoekende partij voorhoudt dat deze problemen reeds in het verleden zouden bestaan hebben, maar desbetreffend moet vastgesteld worden dat zij geen stukken voorlegt waaruit blijkt dat zij zich hierover bij de postdiensten al zou hebben beklaagd.

7.

Uit de algemene verklaringen van de verzoekende partij kan dan ook in alle redelijkheid geen overmacht of onoverwinnelijke dwaling worden afgeleid. De Raad kan dan ook niet anders dan de afstand van geding vaststellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 augustus 2016 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS